26/10/2018

Οικουμενικός Πατριάρχης: “Είμεθα ολίγοι αλλά αμέτρητοι”

Πατριαρχεία / Οικουμενικό Πατριαρχείο

Στην ιδιαίτερη τιμή, την οποία αποδίδει ο πιστός λαός στους Αγίους Μεγαλομάρτυρες στρατιωτικούς Αγίους, για την ανυποχώρητη στάση τους, «προ των κινδύνων, προ του ψεύδους της ειδωλολατρείας και ειδωλομανίας», αναφέρθηκε ο Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος, ο οποίος χοροστάτησε κατά τη Θεία Λειτουργία που τελέστηκε σήμερα, Παρασκευή 26 Οκτωβρίου, στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου Ξηροκρήνης (Κουρούτσεσμε), όπου βρίσκεται και το θαυματουργικόν αγίασμα. Ιδιαίτερη αναφορά έκανε στον εορταζόμενο, σήμερα, Άγιο Μεγαλομάρτυρα Δημήτριο και στον σεβασμό με τον οποίο τον περιβάλλουν οι πιστοί στην Πόλη, την Θεσσαλονίκη αλλά και σε όλο τον κόσμο.

«Τιμάται πάρα πολύ όχι μόνον εις την άλλοτε συμβασιλεύουσαν και σήμερον συμπρωτεύουσαν Θεσσαλονίκην, αλλά και εις όλον τον Ορθόδοξον κόσμον. Και εδώ, εις την βασιλεύουσαν Πόλιν, από της ιδρύσεώς της σχεδόν, ετιμάτο

ιδιαιτέρως ο Μεγαλομάρτυς Άγιος», είπε και υπενθύμισε ότι, «και σήμερον, παρ᾽ όλας του Γένους τας περιπετείας και τας πικράς δοκιμασίας, τέσσαρες Ναοί επ᾽ ονόματι του Αγίου Δημητρίου στολίζουν την χριστιανικήν μας Κωνσταντινούπολιν».

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης, στη συνέχεια, αναφέρθηκε στη διακονία και τη μέγιστη ευθύνη της Εκκλησίας της Κωνσταντινουπόλεως:

“Είμεθα ολίγοι αλλά αμέτρητοι. Η δύναμις εξ άλλου της Μεγάλης Εκκλησίας δεν είναι κοσμική, ούτε αποδεικνύεται διά των αριθμών. Το Οικουμενικόν μας Πατριαρχείον είναι δυνατό διότι διαθέτει θυσιαστικήν αγάπην, και πολιτεύεται διά της ταπεινώσεως και του Σταυρού. Η ιστορία του είναι γεμάτη από μαρτύριον και θυσίας υπέρ του κόσμου, υπέρ όλων των λαών και «εις πάντα τα έθνη». Εις τα σωματεία και τους κοσμικούς οργανισμούς, ασφαλώς, λαμβάνεται υπ᾽ όψιν μόνον η δύναμις των αριθμών, των χρημάτων, της κοσμικής και πολιτικής εξουσίας, αλλ᾽ εις την Εκκλησίαν κυριαρχούν οι πνευματικοί νόμοι, οι Ιεροί Κανόνες, η ευσεβής του Γένους μας παράδοσις, τα ιερά και τα όσια των προγόνων μας, ο καταγεγραμμένος λόγος του Χριστού εν τω Ιερώ Ευαγγελίω. Η Εκκλησία της Κωνσταντινουπόλεως, της οποίας πιστά τέκνα τυγχάνετε εσείς όλοι οι ευλαβείς προσκυνηταί, αποτελεί την ενσάρκωσιν της ελευθέρας αγάπης του Χριστού, η οποία δεν σταυρώνει, αλλά σταυρώνεται, θυσιάζουσα την ψυχήν της χάριν των φίλων αυτής, που είναι όλοι οι άνθρωποι. Θυσιάζει όμως και την ψυχήν αυτής χάριν των εχθρών της και όλων αυτών οι οποίοι δεν δύνανται να ανεχθούν αυτήν την μεγάλην πραγματικότητα: ότι δηλαδή το Οικουμενικόν Πατριαρχείον είναι η πρώτη Εκκλησία και η αρχή όλων των νεοπαγών κατά τόπους Ορθοδόξων Εκκλησιών. Και αυτό διότι θυσιαστικώς ίδρυσε και ανεγνώρισεν όλας τας ανά τον κόσμον σήμερον Ορθοδόξους Αυτοκεφάλους Εκκλησίας.

Η μεγίστη αύτη ευθύνη της Μητρός Αγίας του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας δεν ήτο ασφαλώς με ημερομηνίαν λήξεως. Δι᾽ αυτό, όπως εδώσαμεν αυτοκεφαλίαν εις όλας τας τοπικάς Εκκλησίας, κατά τον ίδιον τρόπον η περί ημάς Αγία και Ιερά Σύνοδος αποφάσισε να εκχωρήση το Αυτοκέφαλον και εις την πολλαπλώς βασανισμένην Ουκρανίαν, διά να πορευθή και αυτή εντός του συστήματος των Ορθοδόξων εν ενότητι και εσωτερική ειρήνη. Αυτήν την υψίστην ευθύνην την έχει εκ των Θείων και Ιερών Κανόνων μόνον η πρωτόθρονος Εκκλησία της Κωνσταντινουπόλεως, αφού αυτής ο Προκαθήμενος είναι ο Πρώτος εις τους Ορθοδόξους. Οσάκις επιχειρείται να διαστραφή αυτή η βασική εκκλησιολογική αρχή, πράττεται το βαρύτατον παράπτωμα της αντιποιήσεως αρχής, δηλαδή ωρισμένοι προσποιούνται τον Πρώτον δίχως να είναι, και λαμβάνουν πρωτοβουλίας δίχως να έχουν τοιούτον δικαίωμα, λησμονούντες ότι το

Οικουμενικόν Πατριαρχείον ασκεί το χρέος του διά της αγάπης, η οποία είναι θυσιαστική και ανιδιοτελής.

Το όντως καινόν αυτής της μοναδικής αγάπης, το οποίον αντιτίθεται εις κάθε ηθικισμόν και εις κάθε νεολογισμόν, ο οποίος επιχειρεί να εισαγάγη νέας ιδέας και φιλοσοφίας εις το σώμα της Εκκλησίας, είναι το ότι δεν διαχωρίζει τον Άγιον Θεόν από τον αμαρτωλόν άνθρωπον, αλλά επιχειρεί να διδάξη και να πείση διά του κηρύγματός της ότι ο Θεός είναι «ο φίλος των αμαρτωλών» (Λουκ. Ζ΄, 34). Και η Εκκλησία μας είναι η Εκκλησία των αμαρτανόντων και των μετανοούντων και η της σωτηρίας των αναξίων και πενήτων.

Εάν έχωμεν την αγάπην του Θεού και την ελπίδα μας εις Εκείνον, τότε έχομεν τα πάντα. Ο Θεός είχε πάντοτε την αγκαλιά του ανοικτήν εις εκείνον ο οποίος εισήρχετο πονεμένος και απογοητευμένος εις τον ταπεινόν τούτον ναόν του Αγίου Δημητρίου, και εις όλους όσοι ελάμβαναν την χάριν του αγιάσματός του. Αλλά, ακόμη και σήμερον, συνεχίζεται η αγιαστική και θαυματουργική του δύναμις. Δεν φοβούμεθα, λοιπόν, τας παροδικάς θυέλλας οι ορθόδοξοι Ρωμιοί, τας οποίας μετατρέπει εις γαλήνην ο περιπατών επί των υδάτων Κύριος, ενισχύων ημάς, όπως κάποτε τον λιποψυχήσαντα Απόστολον Πέτρον”.

Προηγουμένως, τον Παναγιώτατο προσφώνησαν ο Μητροπολίτης Μυριοφύτου και Περιστάσεως Ειρηναίος, Επόπτης της Περιφερείας Βοσπόρου, και εκπρόσωπος της Εκκλησιαστικής Επιτροπής της Κοινότητας του Ιερού Ναού Αγίου Δημητρίου. Εκκλησιάστηκαν Άρχοντες οφφικιάλιοι και πλήθος πιστών από την Πόλη αλλά και την Ελλάδα και άλλες χώρες του εξωτερικού